

[Baanngaard.]

det princip, at halvdelen af den betalte skat må fradrages. For en gangs skyld var der god grund til for tilhængerne af skattefradragetsretten at takke finansministeren.

Et af de forhold, der bør underkastes en grundig behandling, er bruddet med det princip, at et aktieselskab i sin indkomstopgørelse kan fratække et beløb svarende til 5 pct. af aktiekapitalen. Det er helt indlysende en fordel for selskaber med stor aktiekapital, en fordel, som selskaber med mindre aktiekapital ikke på samme måde kan udnytte. Disse selskaber er vel tværtimod blevet ramt af den hidtidige bestemmelse om, at den del af overskuddet, der blev anvendt til udbetaling af udbytte, blev beskattet hårdere end den øvrige del af overskuddet. Udbyttet er jo belønning for at lade kapitalen arbejde i erhvervslivet, og derfor er jeg egentlig principielt tilhænger af, at udbytte ikke skal beskattes hårdere end andet overskud. Når vi har sådanne afskrivnings- og investeringsregler, at der heri ligger en opmuntring til konsolidering, er et rimeligt udbytte en fornuftig ting, fordi udbytte opfordrer til opsparing gennem aktier, en ting, jeg tror vi har lagt for lidt vægt på hidtil.

Nu skal man altså efter lovforslaget betale den samme procent af hele indkomsten. Dermed falder jo en væsentlig begrundelse for kapitalfradraget bort, men tilbage bliver selvfølgelig en nødvendig vurdering af problemerne for sådanne virksomheder, hvis drift kræver en stor kapital i forhold til omsætning og overskud. Sådanne findes, og de vil nu blive ugunstigere stillet end tidligere. Fordele og ulemper må her nøje vejes op mod hinanden. I de fleste tilfælde vil det nok vise sig at være en fordel for nystartede virksomheder at få det foreliggende lovforslag gennemført, og et hensyn til, at der er konstant tilgang af nyt initiativ til erhvervslivet, vejer meget tungt.

Hvad angår de selskaber og foreninger, der rammes af den samme selskabsskat, må jeg sige, at når sådanne selskaber ikke drives som aktieselskaber, er jeg ikke helt sikker på, at det er rigtigt — sådan som man gør det i lovforslaget — at gå ud fra det princip, at beskatningsprocenten altid bør være den samme. Jeg finder ikke, det er aldeles givet. Der kan være selskaber

eller foreninger, som nok driver en slags erhvervsvirksomhed, men under sådanne former, at den samme beskatning ikke på forhånd synes helt velbegrundet. Vi må i udvalget se nøje på disse forhold.

Hvad angår lovforslagets bestemmelser om beskatning af brugsforeninger, er jeg ked af at måtte konstatere, at her er såvel sigtet som bestræbelserne på forenkling tilsyneladende svigtet af finansministeren. Forslaget bygger helt uændret på det princip, at kooperative virksomheders indkomst fikseres til en bestemt procentdel af selskabets formue. Rent bortset fra at en opgørelse efter denne metode intet fortæller om virksomhedens indkomst, er det så i øvrigt hensigtsmæssigt at benytte formuen som grundlag for beregning af indkomsten? Når indkomsten sættes til en bestemt procentdel af formuen, straffes så ikke den, der ønsker at føre en fornuftig konsolideringslinje? Er det ikke at opmuntre til letsindighed, når man siger: jo større formue, jo større skat? Altså jo mere, der spares op, desto mere straffer man. Princippet synes jeg ikke er godt. Skal det opretholdes, er der bestemmelser i lovforslaget, som ikke kan accepteres.

Først og fremmest savner man en begrundelse for også ved en fiktiv indkomstopgørelse at lade de første 5 000 kr. være skattefri. Det kan ikke begrundes med reglens tilstedeværelse for aktieselskaber, for hos disse finder der jo en egentlig indkomstopgørelse sted. Ej heller kan opretholdelsen begrundes med en henvisning til, at man nu opgiver reglen om skattefrihed for den første del af indkomsten op til 5 pct. af aktiekapitalen, for denne regel gælder jo netop kun for aktieselskaber. Skal vi derfor følge ideen om den fikserede indkomst, må bestemmelsen om de 5 000 kr.s bundgrænse bortfalde for kooperative selskaber; det mener jeg må være betingelsen for i øvrigt at afvente resultatet af arbejdet i udvalget om brugsforeningsskat.

Endelig finder jeg det principielt forkert, at man i forslaget er gået bort fra bestemmelsen om en stærkere beskatning af indkomsten i åbne brugsforeninger. Reglen har hidtil været den, at indkomsten opgjordes til 6 pct. af formuen i åbne brugsforeninger og 4 pct. i lukkede. Nu foreslås der 5 pct. af begge former for omsætning. Skal man